

Jakob Lorber Bulletin

Internationaal

Datum: 15-02-2025, nummer 108

Vrienden van de Jezus-Openbaring, zoals geopenbaard door de schrijfknecht en profeet Jakob Lorber en Gottfried Mayerhofer, voelen zich verbonden met alle mensen wereldwijd als schepselen en kinderen van één en dezelfde hemelse Vader. Deze Vader, die Zich ongeveer 2000 jaar geleden belichaamde in Jezus Christus, trad op als Verlosser en Leraar vanaf zijn dertigste levensjaar gedurende een periode van drie jaar.

De geestelijke vrienden van deze Goddelijke Openbaring erkennen in deze eeuwigdurende boodschap een hernieuwde en verheven uiting van het Woord van God, zoals ook verwoord in het Bijbelse evangelie van Johannes. Zij streven naar een vreugdevolle en wereldwijde uitwisseling van inzichten en ervaringen rondom deze openbaring.

ZELFBESCHOUWING - ZELFONDERZOEK

Homepage: www.zelfbeschouwing.info

E-mail: neue.offenbarung@gmail.com

In dit bulletin:

Stervensbegeleiding door Jezus aan het kruis

Over de wederkomst van Christus

Feedback en aanvullende inzichten op het Bulletin

Christian Schmeling uit Duitsland in Beieren schrijft

Als we ook het teken van Jona van de Heer Jezus als teken voor deze tijd hebben ontvangen, dan lijkt mij het idee en de activiteit van een daad van liefde op aarde juist zo'n gebeurtenis die voldoende is om Nineve, de wereld en haar bewoners te verbeteren, zodat het niet tot een oordeel of een immense kracht daarvan hoeft te komen. Dit is mijn begrip van de liefhebbende Vader, de NO (Nieuwe Openbaringen) en toch een oordeel!

Vanuit dit gezichtspunt, beste vrienden, wil ik hier dit idee presenteren, dat heel realistisch is, zich leent om te worden verfijnd tot harde cash ("vrij kopen van de aarde") en uiteindelijk het wereldwijde WIJ op reis stuurt. Waarom deze taal? We moeten met de mensen van de wereld praten op de manier die ze gewend zijn, zodat ze het begrijpen. Dat staat in Jakob Lorber, onze beste vriend. Ik hou van de NO.

De huidige problemen lijken overweldigend en urgent, terwijl oude patronen van haat en intolerantie opnieuw de kop opsteken. Het is tijd om nieuwe wegen in te slaan en oplossingen te zoeken die duurzamer, humaner en visionairder zijn.

Vluchtelingen en migranten worden vaak geconfronteerd met een gebrek aan vooruitzichten en afwijzing. In plaats van hen af te sluiten of te deporteren, moeten we gastvrijheid tonen, onderwijs en werk aanbieden en streven naar een partnerschap op lange termijn met hun landen van herkomst. Een "Marshallplan 2.0" kan het Zuiden economisch versterken en migratie reguleren. Beide partijen zouden ervan profiteren - Europa en zijn buurlanden.

De wereldwijde energietransitie biedt enorme kansen. Fotovoltaïsche energie en waterontzilting kunnen nieuwe markten creëren in Afrika en Arabië, banen veiligstellen en klimaatbescherming bevorderen. Economische krachten bundelen is niet alleen duurzaam, maar ook winstgevend.

We moeten ons laten leiden door christelijke principes zoals naastenliefde en rechtvaardigheid. De oplossing ligt in samenwerking, onderwijs en sociale rechtvaardigheid - niet in isolatie of anarchie.

Een wereld gebaseerd op respect, begrip en samenwerking is mogelijk. Dit vereist moed, een vooruitziende blik en de wil om het beproefde in twijfel te trekken. Dit is de enige manier waarop we stabiliteit, vrede en een humane toekomst kunnen creëren.

Het is indrukwekkend wat ons momenteel te wachten staat. Golven van problemen stormen op ons af met meer impact en urgentie dan ooit tevoren. We beginnen opnieuw te haten. Een volk, een ras, een soort, een religie, begint ons zo te

irriteren dat we opnieuw naar oplossingen zoeken in de diepte van woede en razernij. Hoe om te gaan met deze gebeurtenissen?

Wat dacht je van nieuwe wegen inslaan? Het moet immers iets betekenen als een hogere macht ons loslaat in deze afschuwelijke, zich herhalende toegeeflijkheid. Respectievelijk zou dat lot zich kunnen herhalen. De algemene economische crisis en de brutalisering van de samenleving komen er gratis bij. De vraag voor ons is wat we nu moeten doen met het oog op de herhaling? Plus de nieuwe klimaatverandering? Alles zoals het toen was?

We moeten het deze keer echt anders aanpakken. We moeten nadenken over andere manieren! Vraag: waarom deze herhaling? Moeten we nu worden opgevoed of zelfs herschapen, geleid en gemachtigd, met een knal, alles is mogelijk tot aan de apocalyps? Is dat waar de langverwachte nieuwe mens opflitst? Als hij nu maar in actie komt. Het land heeft nieuwe mannen nodig!

Wat was dat met het teken van Jona? Heeft Ninevé toch gehoor gegeven aan Jona's waarschuwendende oproep? En hadden ze weer geluk? Zoals het geschreven staat, zou dit ons leven van tevoren moeten beïnvloeden als een profetisch teken. Om ons de ruimte te geven om te reageren. Alles hangt immers af van onze wil. We beslissen met onze wil, de tijd is nabij.

Achter het probleem met mensen met een migratieachtergrond bouwt zich een vergelijkbare situatie op, die in alle opzichten vergelijkbaar is met de sociale discrepantie die Duitsland destijds met de Joden had. Geen gas meer, alstublieft. We zijn tenslotte het christelijke halfmond van het geheel! In het hoogste hoogtepunt van christelijke naastenliefde, wie heeft het sociale zekerheidsstelsel uitgevonden? Waarvan niet weinigen profiteren? Dat, in tegenstelling tot primitieve tijden en andere landen, ons in staat stelt om zieken, zwakken en zwangere vrouwen in het systeem op te nemen.

Overwin vriend, en je zult geholpen worden. Draag je kruis en dat van je naaste! En de dingen zullen beter voor je worden. Op de lange termijn zal "dood ze, christenen en ongelovigen, waar je ze ook ziet" niet veel bereiken in de toekomst. Het is ook moeilijk te begrijpen. Maar het is begrijpelijk. Trots!

Maar waarom deze haat? Eindelijk zijn we aangekomen bij het doel van alle dromen. Als we het hebben over de beloofde landen in Europa, die ze nu hebben bereikt door de lange, gevaarlijke en dure route te nemen?

Ik zie berichten uit Arabië en Afrika en het hele uitgestrekte omringende gebied. Is dat niet de plek waar de accu-industrie en de zonne-energie-industrie thuishoren? Met onze hulp, voor onze elektriciteit, of batterijen! Zweden verhuist deze batterij-industrie naar Nedersaksen. Waarom? Hebben ze zelf niet genoeg ruimte? En wij zitten met de rotzooi als de belasting wordt afgeschreven en ze verdwijnen. Nee! Hun

land en landbouwgrond is terecht te waardevol voor hen. Zij zijn slimmer dan wij in het waarden van hun deel van de appel. Christian

Zelfbeschouwing - zelfonderzoek

Gerard

contacten - nieuws – reacties

www.zelfbeschouwing.info

E-mail: neue.offenbarung@gmail.com

Stervensbegeleiding door Jezus aan het kruis

(ingezonden door Rudy Vercauteren uit België)

Niet alleen de stervende zelf maar ook de medevoelende nabestaanden maken een strijd door wanneer men met de dood geconfronteerd wordt.

Het rouwproces

Elisabeth Kübler-Ross (1926-2004) heeft in haar onderzoek een algemene evolutie kunnen onderkennen tijdens het stervens-en rouwproces. De 5 opeenvolgende fasen, die een stervende en de aangedane nabestaanden meemaakt, werd door haar met deze woorden geformuleerd:

1. Ontkenning
2. Woede
3. Onderhandelen
4. Depressie
5. Aanvaarding

Ons van een algemeen stervensproces bewust te zijn, moge op zich eventueel een troost en een hoop betekenen om te beseffen dat het lijden niet blijft duren.

Het inschatten van de tijdelijkheid van de laatste levensstrijd kan onze gemoedsaandoeningen een plaats geven waardoor we ze beter kunnen hanteren en verwerken. In werkelijkheid verloopt dit verwerkingsproces heel individueel is eigenlijk een persoonlijke kwestie.

Ondertussen werden de bevindingen van Kübler-Ross door vele andere wetenschappers uitgebouwd en aangevuld. Volledigheidshalve kunnen er in feite 7 stadia in het stervensproces onderkend worden. Deze 7 stadia komen overeen met andere processen zoals we die in natuur op talrijke manieren kunnen zien als 7-delige ontwikkelingen. Het zou ons te ver afleiden om hier de 7-delige natuurverschijnselen te willen tonen, maar wie zich enigszins wil informeren, stuit hoe dan ook op de 7-delige wetmatigheid.

Begaand met een stervend mens

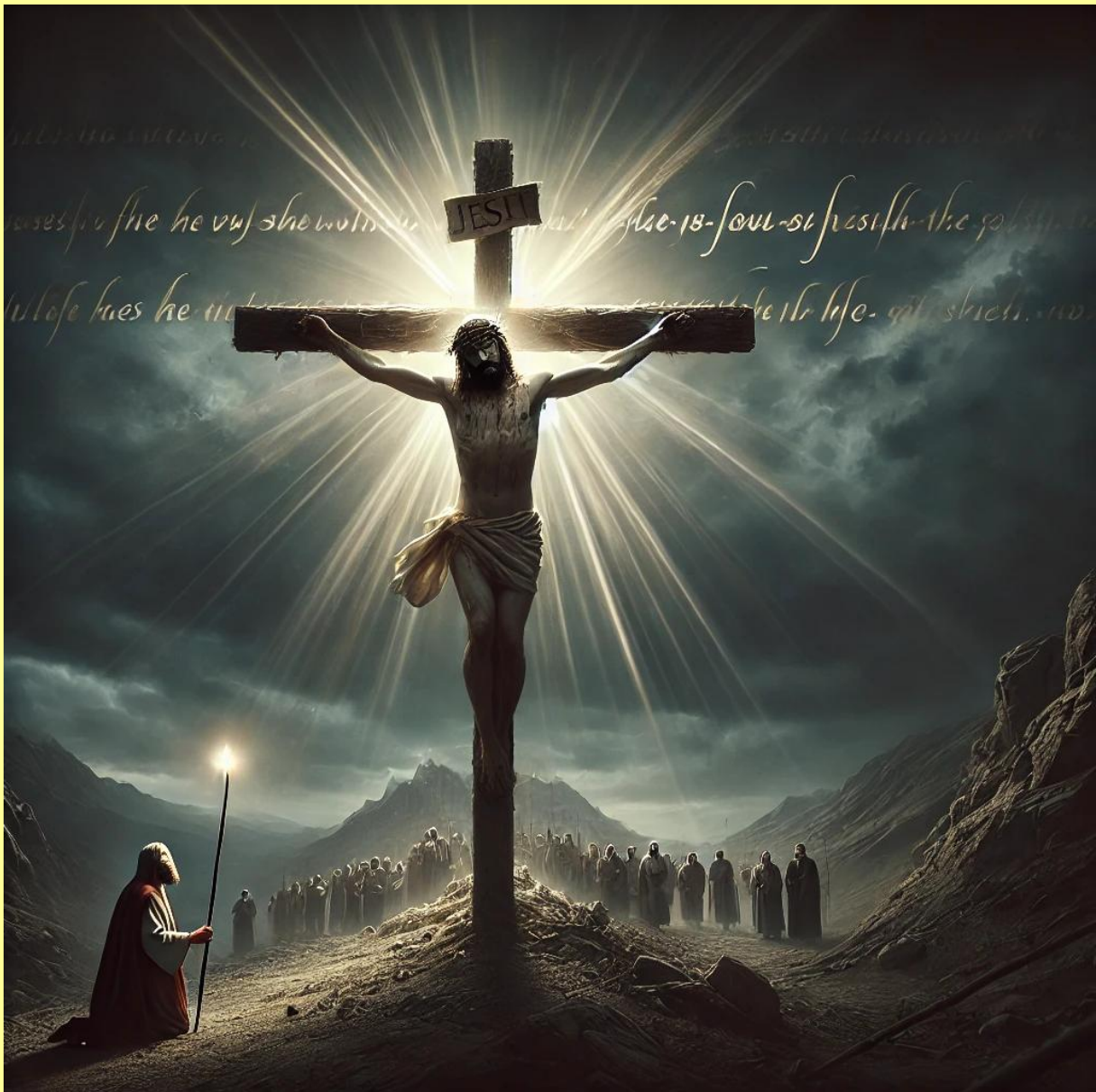
Gemoedstoestanden van de lijdende ziel

Gemoedsbeweging

1. Waarneming, vaststelling, confrontatie, shock	-
2. Ontkenning, weerstand, agressie, woede	+
3. Bezorgdheid, angst, paniek, vluchten	-
4. Impasse, discussie, onderhandelen	+
5. Teleurstelling, neerslachtigheid, verdriet, afhaken	-
6. Aanvaarding, berusting, loslaten	+
7. Overgang naar een nieuwe levenscyclus of –bestaan	-

De gemoedsbewegingen hebben een alternerend verloop van omlaag (-) en omhoog (+), overeenkomstig de yin-yang of actie-reactie bewegingen.

De 7 woorden van Jezus Christus aan het kruis

Vermits de natuurverschijnselen hun oorsprong hebben in de geestelijke wereld en omdat de natuurwetten in de schepping ontworpen zijn door De Schepper Zelf, is het logisch dat het beschreven 7- delig model van de stervensbegeleiding zijn oorsprong heeft in de geestelijke wereld. De stervensbegeleiding vanuit de Geestvinden we terug in *de 7 woorden van Jezus Christus aan het kruis*, die aan Antonie Grossheim in 1863 in Graz door De Heer gegeven werden.

1. Heer, vergeeft het hen, want ze weten niet wat ze doen.
2. Mij dorst.
3. Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?
4. Maria, zie daar je zoon. En gij zoon, zie daar je moeder.
5. Heden nog zultge bij Mij in het paradijs zijn.
6. Vader, in Uw Handen beveel ik Mijn Geest.
7. Het is volbracht.

Vergelijken we dit met het model van stervens- en rouwbegeleiding van Kübler-Ross zoals:

1. waarneming, observatie, confrontatie, schok
2. ontkenning, weerstand, agressie, woede
3. ongerustheid, angst, paniek, vluchten
4. impasse, discussie, onderhandeling
5. teleurstelling, neerslachtigheid, verdriet, exit
6. acceptatie, berusting, loslaten
7. overgang naar een nieuwe levenscyclus of een nieuw bestaan

Dan zien we de gelijklopendheid, maar wel met dit verschil dat Jezus niet een individuele stervensbegeleiding bedoelde maar wel een stervensbegeleiding voor de mensheid. Hij gaf tijdens de kruisiging de mensheid als geheel de 7 woorden met de bedoeling ons te waarschuwen voor wat de mensen te wachten stond.

1. “Heer, vergeeft het hen, want ze weten niet wat ze doen”

De bittere confrontatie met en de pijnlijke shock door het feit dat Jezus aan het kruis gebonden en genageld werd, was de eerste fase van het onverbiddelijke sterven, niet enkel Zijn sterven maar ook dat van de mensheid.

Jezus legde dit eerste *woord* uit als volgt:

“Het *eerste woord*, dat Ik toen gesproken heb: “Heer, vergeeft het hen, want ze weten niet wat ze doen” had betrekking op de nakomelingen, die na het aannemen van Mijn leer Mijn naam dragen en in latere tijden voor Mij tempels zouden bouwen. Deze mensen hebben zich, ondanks dat Ik heb onderwezen dat Mijn rijk niet van deze wereld is, zo sterk aan de aardse materie gehecht, dat Mijn uitspraak die Ik ooit deed tegenover de rijke zoon van de farizeeër: “Waarlijk, Ik zeg je, een kameel gaat eerder door het oog van de naald dan een dergelijke rijke naar het hemelrijk!” volledig op hen van toepassing is.

Mijn leer spreekt over deemoed, zachtmoedigheid en verdraagzaamheid tegenover de zwakheden van de naaste. Maar o wee, hoe weinig wordt deze leer nageleefd! Juist degenen die Mijn leerlingen zouden moeten zijn en Mijn naam dragen, zijn tegenwoordig vol haat tegenover hun aan menselijke zwakheden ten prooi gevallen broeders. Ik bad opdat alle mensen elkaar als goede broeders en zusters zouden helpen, maar hoe weinig wordt daaraan gehoor gegeven! Moord, roof, twist en doodslag doordat Mijn hemelse leer niet wordt nageleefd, zijn maar al te duidelijk zichtbaar en voeren zelfs de betere mensen in eigenzinnige en heerszuchtige ongehoorzaamheid al meer of minder ten verderve.”

Jezus ervoer niet alleen het geweld dat op Hem gepleegd werd, maar zag ook hoe Zijn leer in latere tijden geweld zal worden aangedaan en dat de verdorven mensheid Hem in de toekomst uiteindelijk weer zal kruisigen. Hij zag hoe de mensenzielen zullen sterven door Zijn leer niet na te volgen, wat voor Hem een bittere vaststelling was.

2. “Mij dorst”

De weerstand tegen of de ontkenning op het gepleegde geweld uit zich door enerzijds een verlangen naar en een herinnering aan betere tijden en toestanden en anderzijds door een verwerping en afkeuring van de huidige en toekomstige situatie. Jezus legt het *tweede woord* “Mij dorst” als volgt uit voor de mensheid:

“Het *tweede woord* luidde “Mij dorst!” O, zeker dorstte ik daar en dorst Ik nog steeds naar zovele zielen die in hun waan te gronde gaan en die hun heil slechts zoeken in hun wereldse genoegens en zich noch om God noch om een eeuwigheid bekommeren.

Maar wee, wee zulke wereldse mensen! Er zal een vreselijk gericht over hen uitbreken, omdat de maat van hun zonde meer dan vol is en hun nog slechts een korte tijd is vergund. En wanneer ook deze vruchteloos verstrijkt, worden zij geschraapt uit het boek der levenden.

Je vraag Mij in je gedachten hoe het toch komt dat Ik telkens dreig en toch geen tijdstip vaststel voor Mijn tuchting? Daarop zeg ik jou en allen die oren hebben om te horen: dat is nu juist omdat Ik als jullie Vader en eeuwige Rechter elke ziel voldoende tijd en gelegenheid wil bieden om zich het eeuwig heil te verwerven, en opdat geen enkele ziel zich op de dag van het gericht zal kunnen verontschuldigen en als uitvlucht zou kunnen gebruiken, dat haar leven zou zijn verkort.”

Uit deze tekst voelen we duidelijk een afkeuring van degenen die Zijn leer niet ter harte nemen. De Rechter stelt de daders en schuldigen terecht want het grote geduld van De Vader met het vedragen van heteeuwenlange geweld kent dan toch een einde en verandert in een definitieve afrekening.

3. “Mijn God, Mijn god, waarom hebt Gij Mij verlaten?”

Het angstig willen vluchten van het bedreigende onheil en plek te verlaten om toch maar enigszins te kunnen ontkomen uit de benarde situatie, wordt in de derde fase van het heengaan doorgemaakt. Jezus wou niet vluchten, maar Hij wist zich wel verlaten door de onverbeterlijke mensheid die van Hem en Zijn leer wegvlucht, zoals blijkt uit Zijn *derde woord*.

“Mijn derde woord was: ‘Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?’ Die uitroep hebben zelfs Mijn vrienden als een menselijke zwakheid opgevat. En zelfs zij vroegen zich daarbij af hoe het toch kwam dat Ik Mij vroeger voor God had uitgegeven en nu in Mijn doodsangsten tot God riep in de waan dat Hij Mij zou hebben verlaten.

O jullie kortzichtige stervelingen! Beseffen jullie dan niet dat alleen de Geest in Mij God was, maar het omhulsel of het vlees daarentegen uit zwakke materie bestond en evenals jullie lichamen onderworpen moest zijn aan pijn en leed?” Want wat voor verdienste zou het zijn geweest, als Ik niet in dit (menselijk, zwak en onvolkomen) omhulsel de grote schuld van de mensen had weggenomen doordat de materie in Mij gehoorzaam moest zijn tot aan de dood aan het kruis toe?

Net als Ikzelf in Mijn derde woord zullen ooit op de grote Dag des Oordeels al diegenen roepen die zich tijdens het leven nooit of heel weinig om Mij en Mijn woord hebben bekommerd. Maar als de tijd van de genade voorbij is, dan kan geen enkele uitroep om genade en barmhartigheid, hoe luid ook, meer helpen.

Want kijk om je heen, en je zult zien hoe de wereld vorderingen maakt op het gebied van de werelse wetenschappen, kunsten en nieuwe ontdekkingen; de mensen onderzoeken de meest geheime krachten van de natuur, en Ik laat het toe dat al Mijn werken aan hen onderworpen, zijn, omdat Ik immers alles prachtig en tot nut van Mijn kinderen heb geschapen. Maar voor welk doel worden hun wetenschappen gebruikt? Toch enkel om zich te verrijken met wereldse schatten of om hun hoogmoed en hun overmoed bot te vieren. Daarbij vergeten de welgestelden helemaal hun arme broeders, die steeds dieper afglijden in allerlei nood en ellende en in hun geweeklaag om hulp en erbarming tot Mij roepen.

Hoe zou Ik Mij dan niet ontfermen over Mijn arme kinderen en hen niet redden uit hun zware juk van geestelijke en lichamelijke slavernij? En hoe zou Ik dan genade en barmhartigheid kunnen doen wedervaren aan hen die zelf geen genade en barmhartigheid kennen?”

Alle smeekbeden om redding van degenen die zich niet om Zijn leer bekommerd hebben, zullen tevergeefs zijn. De ontferming van De Heer zal uitblijven voor degenen die zich niet om hun arme broeders ontfermd hebben. Wie geen genade en barmhartigheid kende, zal die op het einde ook niet krijgen. Alle vluchtpogingen door hen zullen falen.

4."Maria, zie daar je zoon! En jij zoon, zie daar je moeder!"

Het nog willen onderhandelen en beloven om zich te beteren, zal ook niet baten.
Jezus aan het woord:

"Het vierde woord: 'Maria, zie daar je zoon! En jij zoon, zie daar je moeder!' sprak Ik niet zozeer met het oog op Mijn moeder, omdat Ik immers wist dat Mijn leerlingen Mijn lichamelijke moeder niet zouden verlaten. Veeleer wilde Ik daardoor in zekere zin te kennen geven wat voor een liefde Ik in Mijn hart droeg voor Mijn kinderen. Ik wilde hun allen aanraden om zich toe te vertrouwen aan de erbarmende liefde van God, die symbolisch door de moederliefde wordt aangeduid. En met de 'zoon' werden dan ook eveneens alle mensenkinderen bedoeld, die zich deze liefde waardig kunnen maken door de strikte naleving van Mijn leer.

Echter, waar treft men tegenwoordig onder de mensen de strikte naleving aan van Mijn zo eenvoudige en voor het heil van de ziel zo nuttige leer? Slechts weinigen van al Mijn kinderen volgen nog maar voor de helft Mijn wil op. De overigen zijn ofwel te zeer verstrikt geraakt in eigenwaan, of ze worden door te veel wereldse zorgen omgeven om zich veel om Mijn woord te bekommeren. Daarom heeft Mijn goddelijke leer zich ontwikkeld tot bijna alleen nog maar een schijnleer of een traditioneel gebruik, en heeft daardoor de zonde de overhand over de mensen gekregen.

Het is daarom de hoogste tijd om Mijn kinderen weer in alle ernst op de juiste weg terug te brengen. Maar dat gaat helaas niet meer met zachtaardige middelen, maar slechts met alle gestrengheid van het gericht. Want ook het spreekwoord zegt: 'Wie niet horen wil, moet voelen!'. En daarom moet Ik, om de volkeren niet helemaal in hun mateloze verblinding te laten verzinken in de eeuwige dood, een flinke tuchtiging over hen laten uitbreken.

Ik waarschuwde en waarschuw altijd ieder mens afzonderlijk en hele volkeren over het algemeen door ziekten, het mislukken van hun wereldse speculaties, door oorlogen, inflaties en wat dies meer zij. Ik liet en laat toe dat mensen door hun eigenzinnigheid zichzelf vaak wederzijds de grootst mogelijke schade toebrengen. En toch is dat allemaal vaak tevergeefs! De mensen zoeken de oorzaken van al die misstanden steeds ergens anders dan bij zichzelf en geven in hun zondige staat Mij, hun zachtmoedige en lankmoedige God, daarvan de schuld.

O, verblind mensengeslacht! Hoe lang moet Ik jouw dwaze doen en laten nog aanzien? Denk je soms in je ijdele waan, dat je Mij, jouw Heer en God, kunt trotseren. Wee jou, in tijden van nood zul je je handen tevergeefs tot Mij opheffen om hulp. Als de tijd van de genade voorbij is, dan zal ik Mijn oren sluiten voor jouw geroep en doof zijn voor jouw smeekbeden. Want jullie weten dat het niet voldoende is om 'Heer, Heer!' te roepen, maar dat het erop aankomt om altijd rechtvaardig Mijn wegen te bewandelen die Ik jullie heb gewezen, als jullie Mijn genade deelachtig willen worden."

Zijn liefde voor de mensheid noodzaakt Hem om de mensen te tuchtigen opdat ze zich naar Zijn eenvoudige leer van liefde zouden keren. Maar er komt een tijd van een laatste tuchtiging en berouw en onderhandelen en smeekbeden gelden dan niet meer.

5."Heden nog zult ge bij Mij in het paradijs zijn"

In de 5de fase van het sterven, wanneer alle hulp om het verleden weer terug te krijgen tevergeefs blijkt te zijn, zijn woorden van troost en hoop nodig om het proces van het heengaan te kunnen afmaken. Jezus sprak aan het kruis Zijn *woord* van troots uit voor degenen die nog godsvruchtig zijn.

“Nu komen wij tot de uitleg van het *vijfde woord* dat Ik aan het kruis heb gesproken. Deze troostwoorden: ‘Heden nog zult ge bij Mij in het paradijs zijn’ sprak Ik tot Dismas, die ter rechterzijde van Mij aan het kruis hing. Deze woorden golden echter niet alleen hem, maar alle mensen die Mijn leer aannemen en ernaar leven. Waarom Ik Dismas echter alleen het paradijs en niet de hemel heb beloofd, heb Ik al aan het begin van dit boeje duidelijk gemaakt. Spoedig zal de tijd aanbreken waarin weinigen nog slechts het paradijs zullen verwerven, omdat het door Mij wordt toegelaten dat de mensen alles wat in hun vrije wil besloten ligt, kunnen doen. En zelfs aan boze geesten wordt, voordat de grote tijd van Mijn gericht aanbreekt, de vrijheid gegeven zich voor hun ommekeer en terugkeer tot het Oerlicht te wenden (waarbij natuurlijk ook aan Mijn goede engelen de opdracht wordt gegeven om Mijn kinderen te beschermen en hen voor de valstrikken van de satan te bewaren). Dan zal het woord in vervulling gaan: ‘Er zal een tijd komen waarin, als het zou zijn toegelaten, zelfs de godsvruchtige afvallig zouden worden.’

Wat voor een tijd zal dat dan zijn zullen jullie vragen? En Ik zeg jullie: dat is een tijd van hoogmoed, arrogantie, gierigheid, ontucht en hoererij in allerlei vormen, die alle volkeren in zijn greep krijgt en hen steeds dieper doet wegzinken in hun poel van zonde, waaruit zonder Mijn hulp voor eeuwig geen terugkeer meer te verwachten valt.”

Voor degenen die hun laatste kans tot de terugkeer naar Gods wegen ter harte nemen, bestaat er nog een troost van een nieuwe wereld, een aards paradijs, waarin men weer de mogelijkheden krijgt om de hemel te verdienen. Het verleden met al onze wereldse ambities en strevingen is van geen tel meer omdat de toekomst van onze ziel enkel ligt in het oprecht kleur bekennen voor De Heer. Dat is onze enige hoop en troost.

6."Vader, in Uw Handen beveel Ik Mijn Geest!"

Het definitieve loslaten van wat voorbij is en het aanvaarden van wat komen gaat is de 6de stap van het stervensproces. Met ons nog resterende bewustzijn op Jezus gericht, zijn we Zijn *zesde woord* indachtig.

“Met Mijn aan het kruis uitgesproken *zesde woord*: ‘Vader, in Uw Handen beveel Ik Mijn Geest!’ wilde Ik in zekere zin alle mensenkinderen het mooie voorbeeld geven dat de ziel tot haar Oerbron terug moet keren en de mens zijn leven en handelen zo moet inrichten, dat hij aan het eind van zijn aardse levensloop zijn ziel met vreugde en onder lofprijzingen aan zijn hemelse Vader kan toevertrouwen.”

Het aanvaarden van en het vertrouwen in Jezus als de zelf te zetten laatste stap maakt ons kandidaat om tot God terug te keren, tenminste indien we niet nog eens een aardse scholing moeten ondergaan. Jezus is de Poort tot de Hemel,

7.”Het is volbracht!”

De 7de fase is reeds het heengaan, weg van deze wereld, waarin geen eigen inbreng meer mogelijk is. Het bewustzijn, de geest in het hart (hartkamertje), verlaat zijn woonplaats waardoor de lichamelijke dood een feit wordt. Voor de mensheid legt Jezus uit wat deze 7de fase betekent:

“Dan sprak Ik Mijn laatste woord: ‘Het is volbracht!’ Ja, het was volbracht, het grote werk van de verlossing! Maar wat baatte het ettelijke duizenden en nog eens duizenden zielen, die weliswaar ook door Mijn dood en Mijn middelaarschap van de erfzonde werden verlost (maar Mij in de geest en in hun daden niet navolgden)? De hemel was voor hen geopend, maar door hun zondigheid, liefdeloosheid en hun onboetvaardige levenswandel trokken zij weer opnieuw de eeuwige verdoemenis naar zich toe!

Mensenkinderen, als Mijn eerste en laatste woord zeg Ik jullie nog eens in de volle ernst van Mijn liefde:

Doe boete. Keert in woord en daad tot jullie Heer en God terug. Houdt op met jullie woeker en gedenkt jullie arme broeders, die jullie tevergeefs om barmhartigheid smeken. Gedenk de weduwen en wezen! En spreek recht tegenover hen die onmondig zin! Want er staat geschreven: ‘Met de maat waarmee jullie meten, zullen ook jullie gemeten worden!’ Laat het lot van vorige geslachten een waarschuwing voor jullie zijn. Zolang zij God trouw bleven, waren zij groot en gelukkig; toen zij echter alleen op zichzelf begonnen te bouwen, liet God de volkeren vallen en hele rijken werden van de aardbodem weggevaagd!”

Voor dat het te laat is, waarschuwt De Heer ons om tot inkeer te komen, want anders worden we van de aardbodem weggevaagd. De klok tikt.

Over de wederkomst van Christus

[Uit de 'Festgarten' – ontvangen op 11 augustus 1878] – Hoofdstuk 44

Mijn geliefde kinderen! Nadat Ik jullie Mijn liefde heb getoond en jullie heb aangemoedigd die liefde ook zelf in praktijk te brengen, kan Ik jullie een blik laten werpen op Mijn huidige komst, waar vele zielen naar verlangen [Red.: o.a. bijvoorbeeld 'het Nieuwe Woord!']; want overal werkt Mijn geest in verhoogde mate en worden er kinderen van Mij gevonden, die bij het zien van de grote verdorvenheid van de wereld roepen: *“Kom Heer Jezus! Kom spoedig!”*, en aan wie Ik de troostende woorden in het hart leg: *“Zie, Ik ben bij jullie alle dagen, tot aan het einde van de wereld”*, zolang jullie Mij maar in je harten laten wonen. Elke ziel die Mij ernstig zoekt, kan daarvan getuigen.

Zo'n ziel zal een kracht in zich voelen, die bestand is tegen alle uitwendige stormen en die haar in staat stelt haar oren te sluiten voor de invloed van de duistere machten, omdat zij elk moment nodig heeft om met Mij te communiceren en daarin niet onderbroken wil worden. Het zijn juist deze uitwendige stormen, die vaak het meest gevoeld worden, die helpen om dit punt te bereiken.

De zielen nemen hun toevlucht tot Mij en Mijn liefde staat klaar om hen tegemoet te komen; zij biedt troost en raad, en rekent dit naderen tot Mij aan alsof het de vrije wil van de mens zou zijn, terwijl het vaak gedwongen stappen zijn. Mijn wijsheid weet hoe deze verrijnd kunnen worden, zodat ze tot ware zegen kunnen leiden. Op deze manier verenigen Vader en kind zich steeds meer met elkaar en zal Mijn komst – het voelen van Mijn nabijheid – plaatsvinden.

Openbaring 19:15: *"En uit Zijn mond kwam een scherp zwaard, waarmee Hij de volken zou slaan; en Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf; en Hij treedt de wijnpers van de grimmige toorn van God, de Almachtige."*

"Het zwaard is Mijn woord, dat de harten van velen moet doorboren, opdat de liefde van de Vader geopenbaard wordt en in alle harten het ware verlangen en de juiste hunkering naar God de Vader ontwaakt!" [ontvangen op 9 januari 1894].

Johannes 10:27: *"Mijn schapen horen Mijn stem en zij volgen Mij. Ik geef hun het eeuwige leven!"*

Jesaja 49:16: *"O Heer, geef mij te drinken!"* Dan zeg Ik je: *"Kom hier en drink! Kom hier en eet! Kom en neem! Ik heb je in Mijn handen gegraveerd; je bent van Mij, en Ik ben van jou!"*

Jeremia 31:3: *"Ik heb je met een eeuwige liefde liefgehad, daarom heb Ik je tot Mij getrokken uit pure goedheid!"*

////////////////////////////////////

Een teken van de laatste dagen

Hoofdstuk 45 [1894]

Een van de vele tekenen dat duidelijk aantoont dat wij in de laatste dagen leven, is de opeenstapeling van rijkdom bij de rijken. In Jakobus lezen wij: *"Welnu dan, gij rijken, weent en jammert over het leed dat over u zal komen! Uw rijkdom is vergaan, uw kleren zijn door motten aangevreten. Uw goud en zilver zijn verroest, en hun roest zal tegen u getuigen en uw vlees verteren als vuur. Gij hebt schatten verzameld in de laatste dagen."*

Let goed op dat de veroordeling niet gericht is op het bezit van rijkdom zelf, maar op de opeenstapeling en bewaring ervan totdat het verroest is, terwijl tegelijkertijd het geroep van arbeiders, die het land oogsten, de oren van de Heer Zebaoth bereikt.

Er is nooit een tijd geweest waarin deze woorden zo vervuld waren als nu. Nooit eerder was er zo'n overvloed aan rijkdom, en toch tegelijkertijd zoveel drukkende armoede. Sinds de ontdekking van Californië en Australië is de wereld overstroomd met goud... Nu rijst de vraag: waar is al dat goud? Het geld lijkt net zo schaars als ooit tevoren en de armen armer dan ooit. De enige verklaring wordt gegeven door Jakobus: het ligt opgepot en verroest, niet alleen in Amerika en Europa, maar ook in

andere landen. Men zegt dat in India alleen al veel rijkdom verborgen ligt in tempels en grafmonumenten.

Zeker zijn de woorden van Jakobus vervuld: *“De rijken zijn rijker geworden, de armen armer, en de wederkomst van Christus nadert.”* Jakobus schrijft verder: *“Gij hebt weelderig geleefd op de aarde en u overgegeven aan genotzucht, en gij hebt uw harten vetgemest als op een slachtdag.”*

Ondanks de roem die aan het hedendaagse christendom en liefdadigheid wordt gehecht, blijft dit getuigenis waar. In Engeland, in de grote steden, klinkt het hartverscheurende geschreeuw van Mijn hongerige kinderen om een stukje brood. Wanneer dit geroep tot God opstijgt, is het dan een wonder dat Hij roept: *“Wee u, gij rijken!”* Hoe zullen deze juwelen eruitzien in de ogen van Hem, wiens Zoon niets had waarop Hij Zijn hoofd kon neerleggen?

Betreft: Feedback en aanvullende inzichten op het Lorber-Bulletin

Matthias uit Duitsland schrijft:

Beste Gerard,

Het doet me bijzonder veel genoegen om je te schrijven. Allereerst wil ik graag bevestigen hoe jouw naam correct wordt geschreven. Zou je dat nogmaals kunnen doorgeven, zodat ik dit juist gebruik?

Algemeen

Met veel aandacht en enthousiasme heb ik jouw Bulletin doorgenomen. Ik waardeer de diepgang en de geestelijke rijkdom van de inhoud. Zoals gevraagd, deel ik hieronder enkele concrete opmerkingen en suggesties. Ik hoop dat deze niet te veel herhaling bevatten en dat ze bijdragen aan verdere verdieping.

De symboliek van de bliksem in het Sint-Pietersdom

Bijgevoegd vind je mijn reflecties op de drie bliksemslagen in de Sint-Pietersbasiliek sinds 1626. Sommigen noemen het misschien een "pamflet", maar ik zie het eerder als een uiting van de hemelse Voorzienigheid. Het lijkt een symbolische oproep om de "blinden en doven" onder ons wakker te schudden, in lijn met geestelijke ontwaking en hemelse inspiratie.

(Red. zie o.a. ook deze video):

<https://www.youtube.com/watch?v=b3AFwlezD2c>

Het mysterie van dimensies en grenzen

De vraag naar de plaats van sterren in het oneindige heelal herinnert me aan de scholastische vragen van Thomas van Aquino, zoals het beroemde voorbeeld over engelen en de naald. Het lijkt mij essentieel om in ons denken de grenzen van menselijke logica te erkennen en open te staan voor het transcendente, waar dimensionale beperkingen wegvallen.

De betekenis van Swedenborg en mystieke theologie

Het sterfdatum-thema roept associaties op met mijn eerdere lezingen van Kaplan Robert Ernst, specifiek zijn werk: *Theologische Fragen im Lichte mystischer Offenbarungen*. Dit werk, gebaseerd op Lorbers *Groet Evangelie van Johannes*, biedt een unieke kijk op mystiek en openbaring.

Gnade und Kruis

Het concept van genade als een "onverdiend geschenk" is treffend uitgewerkt. Ons persoonlijk kruis, wanneer het met geduld wordt gedragen, biedt een unieke gelegenheid tot innerlijke transformatie. Zoals Thomas van Aquino leert, moeten we actief met genade samenwerken: een uitnodiging tot medewerking aan onze eigen heiliging.

Zorgvuldig taalgebruik in het Bulletin

Een kleine correctie in de koptekst van het Bulletin (december 2024, nr. 106): de bewoording "bijna 2000 jaar geleden" lijkt mij beter te vervangen door "ongeveer 2000 jaar geleden" om meer nauwkeurigheid en consistentie te waarborgen.

Het belang van details

Als goudsmid heb ik geleerd hoe belangrijk details zijn. Klein lijkt vaak onbeduidend, maar het kan juist doorslaggevend zijn. Een vergelijkbare zorgvuldigheid lijkt mij ook belangrijk in geestelijke teksten, waar zelfs de kleinste nuance een groot verschil kan maken in begrip en overbrenging van betekenis.

Informatie over Michael Nehmann

Michael Nehmann en zijn werk zijn nieuw voor mij. Beschik je misschien over leesmateriaal of een proeftekst? Het lijkt mij de moeite waard om hier dieper in te duiken.

(Redactie: Michael N. uit Springe bij Hannover leeft niet meer en is in 2023 overleden. Ik heb hem persoonlijk gekend. Wil je meer over zijn werken lezen, dan geef ik je deze link: [Hefte - Bücher](#))

Ik hoop dat mijn gedachten bijdragen aan verdere verdieping en reflectie. Laten we blijven vertrouwen op de leiding van de liefdevolle Voorzienigheid, die ons helpt in kleine en grote zaken.

Met hartelijke groet en wensen van vrede,
Matthias

Christian uit Duitsland deelt ons het volgende mee:

Dr. Kurt Hutten, voormalig apologeet van de Württembergse Landeskirche en oud-directeur van de evangelische Centrale voor Wereldbeschouwingsvragen, schrijft in zijn boek *"Seher, Grübler, Enthusiasten"* (Het boek over sekten en religieuze bijzondere gemeenschappen van onze tijd, 7e editie, pagina 364) het volgende **over het werk van Jakob Lorber, ondanks enkele dogmatische bezwaren:**

"Dit wereldbeeld heeft diepgang en kracht, omvat alle niveaus van het menselijke bestaan en de geschiedenis, bevat grootse ideeën zoals die van de 'grote scheppingsmens' en heeft op verbazingwekkende wijze moderne wetenschappelijke bevindingen vooruitgelopen, bijvoorbeeld de ontbinding van materie in energie en beweging in de atoomfysica.

In een tijd waarin de dimensies van het universum door de astronomie oneindig zijn uitgebreid, onze aarde als een klein, onbeduidend stofdeeltje wordt erkend dat verloren rondzweeft tussen zonnen en melkwegstelsels, en de mens daardoor onbehaaglijk in een koude eenzaamheid en verlorenheid staat, **kan het wereldbeeld van Lorber grote hulp bieden**. Het onderwerpt en ordent vanuit God de grenzeloze omvang van het universum en geeft het betekenis en doel; het herstelt de waardigheid van de aarde en haar (heilsgeschiedenis), geeft geloof een kosmische omvang, verweeft het hiernamaals en dit bestaan, microkosmos en macrokosmos met elkaar, verheerlijkt de alles doordringende liefde van God en wijst daarmee de mens een weg naar geborgenheid."

Het is duidelijk dat iemand als Dr. Kurt Hutten, die zulke woorden over de geschriften van Jakob Lorber schrijft, hier diep door is geraakt.

In zijn nieuwsbrief *Impulse nr. 4, 1969* schrijft hij verder:

"Het zou de academische theoloog goed staan als hij, naast de resultaten van natuurwetenschappelijke en sociologische studies, ook de vruchten van parapsychologisch onderzoek zou incorporeren, en bovendien kennis zou nemen van de grootse wereldbeelden van mannen als Swedenborg en Jakob Lorber."

Bron: *Die Grundfragen des Lebens* van Walter Lutz, 5e druk, 2005, LORBER VERLAG.

Je kunt je gewaardeerde bijdrage storten op onderstaand rekeningnummer:

JLBI Gerard Nordhorn
Volksbank BLZ 280 699 56
Banknummer 101 840 2300
IBAN DE 83 280 699 56 101 840 2300
SWIFT-BIC GENODEF1NEV

Stand Bank-Credit.....	op 15 januari	2025	+	542,70	€
Vertalingkosten internationaal	januari- februari	2025	-	100,00	€
Bankkosten	op 31 januari	2025	-	4,45	€
Gift door Städele Marianne Städele op januari 2025 (dank jullie wel!)			+	25,00	€
Stand Bankcredit	op 15 februari	2025	+	462,75	€